

Abstrakt

Tato práce se zaměřuje na formální a stylistický rozbor a porovnání dvou děl anglických autorů, a sice Williama Morrisa a jeho básně *The Story of Sigurd the Volsung and the Fall of the Niblungs* (*Příběh Sigurda Volsunga a pád Niblungů*, 1876) a J. R. R. Tolkiena s básnickým dílem *The Legend of Sigurd and Gudrún* (*Legenda o Sigurdovi a Gudrún*, vydáno posmrtně 2009), s ohledem na to, jakým způsobem každé ze zmíněných děl nakládá s původní staroseverskou látkou, na jejímž základě obě díla vznikla. Jak *Sigurd Volsung*, tak *Legenda o Sigurdovi a Gudrún* se dají považovat za básnické adaptace staroseverského příběhu o Sigurdovi Drakobijci, který je vylíčen v *Sáze o Völsungzích* a v cyklu básní obsaženém v *Písňové Eddě*. Morris i Tolkien tento příběh pro svá díla převzali, ale každý z nich ho zpracovává jiným způsobem; obě díla se proto na více rovinách liší nejen od původních staroseverských textů, ale i jedno od druhého. Rozdíly lze vyzorovat například v metrických vlastnostech jednotlivých básní či v užití specifických stylistických prvků. Na jejich základě můžeme soudit, že ačkoliv si oba autoři kladli za cíl ve svém díle vyvolat atmosféru hrdinského dávnověku, v němž se Sigurdův příběh odehrává, každý z nich se o to pokouší jiným způsobem, což pravděpodobně pramení z jejich odlišných představ o tom, co je hlavní složkou tohoto ducha severského dávnověku přítomného ve staroseverských literárních dílech. Na druhou stranu se však v některých ohledech obě adaptace shodují; tyto podobnosti budou v práci také popsány.